

DAN MAAR EEN ZORGBOERDERIJ

(Zorgboerderij "De drie gebroeders")

Plattelandskomedie in drie bedrijven

door

WILLIE VAN OENEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DAN MAAR EEN ZORGBOERDERIJ - ZORGBOERDERIJ “DE DRIE GEBROEDERS”** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WILLIE VAN OENEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

HARM VELDMAN, boer. Ong. 50 jaar. Hij zit behoorlijk in een dip.

RINUS VELDMAN: boer, broer van Harm. Ong. 50 jaar.

ALBERT VELDMAN, broer van Harm en Rinus. Ong. 50 jaar. In zaken. Kijkt op zijn broers neer.

ALEIDA VELDMAN, vrouw van Albert. Directrice van woonzorgcentrum 'De Geranium'. Autoritair type. Ong. 50 jaar.

TANTE KO: Weduwe. Ong. 65 jaar. Vrolijk type dat een beetje moedert over Harm en Rinus.

ADA of ADELE VAN DER LOO, ex gedetineerde. Ong. 45 jaar. Wil eigenlijk wel een ander leven.

SIMONE BOS, ex gedetineerde. Kauwt altijd op kauwgom. Ong. 45 jaar. Moet nog afstand nemen van haar verleden.

OPA BAKEMA, Ong. 80 jaar. Ondeugend type.

OPA PETERS. Ong. 80 jaar. Is erg zeurderig. *(kan ook als dame (oma) gespeeld worden met enkele tekstaanpassingen)*

MARK VAN DE BERG, Projectontwikkelaar. Ong. 30 jaar. Type snelle jongen.

1^e bedrijf: Harm is 50 jaar geworden. Rinus bouwt feestje. Tante Ko komt. Albert verpest de sfeer met de financiële problemen maar heeft ook een oplossing.

2^e bedrijf: De zorgboerderij komt op gang.

3^e bedrijf: Nieuwe start?

DECOR:

De keuken van de boerderij. Achterwand rechts een keukenblok met kastjes erboven. Verder een keukentafeltje met wat stoelen. Links een bank en verder nog een strijkplank en een naaimachine. In het 1^e bedrijf is het er erg rommelig. Overal wasgoed en het aanrecht vol. Rechts is de deur naar de mooie kamer. Links de deur naar hal richting buiten.

Er zit geen bel aan de deur maar telkens als er iemand aankomt, blaft de hond.

EERSTE BEDRIJF

RINUS: *(Het toneel is leeg. Het is er erg rommelig. Er hangt wasgoed en de tafel ligt vol met van alles. Rinus komt moeizaam op met Abraham-pop. Legt de laatste hand aan de pop. Doet er een alpinopetje op. Stil spel. Neuriet erbij)*

Sjonge, jonge, nog een heel werk zo'n Abraham. Foei! Nog even wat aan de voeten, zo. Het wordt nog wel wat. *(Loopt een eindje achteruit om het resultaat te bekijken)*

Zo, Harm je zit er knap bij. Nog knapper dan je in het echt bent. Hij zal wel opkijken straks. Een Abraham in de tuin! Misschien vrolijk hij er nog wat van op. Hij is zo brommerig de laatste tijd. *(Zet hem het alpinopetje op)* Nou, welke stoel zal ik eens nemen?

(pakt een stoel en heeft de leuning in de hand) Nou, die heeft zijn beste tijd ook gehad, net als Harm. Ha, ha. Vijftig jaar, sjonge, jonge. *(brengt de stoel naar buiten)* Zo, nou jij zelf nog Harm. *(brengt de Abraham naar buiten)* Nou nog even een gedichtje er bij. *(Pakt bord en viltstift, denkt na)* ...Hier zit Harm, al een halve eeuw...Nee, dat kan niet. Euh.....Harm heet deze pop, hij heeft de meeste aardappels al op. Nee, dat is ook niet aardig. *(denkt weer)* Vijftig jaar.....vijftig jaar....Ja, dat is het. *(schrijft meteen)* "Vijftig jaar, dat is toch prachtig. Nog dertig jaar dan ben je tachtig". Sjonge, het rijmt ook nog. Zo, nou gauw dat bord er bij zetten want hij kan zo meteen wel uit bed komen. Het is al zowat 10 uur. *(af)*

HARM: *(Komt op in oude kapotte pyjama. Haar rechtop. Gaapt en krabt zich)* Pfffff..... Ik ben moe van het slapen. Hoe laat is het? Nog geen 10 uur? Foei, wat vroeg. *(Schuift wat rommel op de tafel opzij en legt zijn hoofd op de armen op tafel en wil weer verder slapen Buiten blaft de hond)* Die hond ook altijd. Koest Lummel! *(Loopt naar het raam)* Wie komt daar nu weer aan? Verdorie! Er zit een kerel in de tuin. Wat krijgen we nou? *(Doet raam open)*

Pak hem Lummel! Vooruit, grijp hem in de broek!

RINUS *(Op)* Harm! Goeiemorgen jongen. Wat doe je daar toch? *(Kijkt ook uit het raam en lacht)* Nou, Harm, wat vind je er van? Mooi hè? En hoe voel je je nou?

HARM: *(Gaat zitten)* Hoe ik mij voel? Nou, net als gisteren. Moe! Wat moet die kerel daar in onze tuin? Is die van de camping?

RINUS: Harm, je wilt mij toch niet vertellen dat je niet weet wat voor dag het vandaag is?

HARM: Nee, dat weet ik niet. Dinsdag of woensdag of zo. Hoezo?

RINUS: *(Pakt hem bij de schouder)* Harm, je bent jarig vandaag! Je bent vijftig jaar geworden. *(Geeft hand)* Harm, hartelijk gefeliciteerd

met je verjaardag. En dat je maar een oude kerel mag worden. Wij maken er een mooie dag van vandaag. Je wordt maar één keer vijftig.

HARM: *(klaart wat op)* Dank je wel, dank je wel. Dus ik ben jarig vandaag. Wat gaat de tijd toch snel. O, maar nu snap ik het. Die kerel daar buiten, dat is een Abraham. Wie zou die daar neer gezet hebben?

RINUS: Dat heb ik gedaan Harm. Voor jou. Vind je hem niet mooi? *(Kijken samen bij het raam)* En ik heb ook nog een kado voor jou. *(Haalt kado uit de kast)*

HARM: Ook nog een kado? Sjonge, jonge. *(Pakt uit)* Dat had je toch niet hoeven doen. Een trainingspak! Wat moet ik daar mee!

RINUS: Harm, vandaag begint je tweede jeugd en het wordt tijd dat je wat aan je conditie doet. Je bent altijd moe maar dat komt omdat je niet genoeg beweging krijgt en dat is niet gezond. Hier, trek hem maar direct aan. Staat je vast heel goed. Je loopt nog in de pyjama. Dat kan toch niet want er kan zo wel visite komen. Vooruit! Maak je maar eens mooi.

HARM: Nou, bedankt! Maar.....euh, moet ik daarmee straks langs de weg gaan rennen? Zie ik nog niet zitten. Maar goed, dan zal ik de botten maar eens in deze zak doen. Komt er echt visite vandaag?

RINUS: Tuurlijk. Vast wel. Wat dacht je dan? Onze brave broer Albert zal zeker wel komen met zijn lieve vrouw Aleida.

HARM: Wat een feest. Daar zit ik nou echt op te wachten. Die hebben het lachen ook niet uitgevonden. Nou, vooruit, dan zal ik mij maar eens aankleden. Anders krijg ik direct weer commentaar. *(af)*

RINUS: *(Zet onhandig de borden en de kopjes op het aanrecht tussen de andere rommel. Er valt van alles. Pakt een vieze vaatdoek en veegt de tafel af. Veel kruimels enz. Veegt met dezelfde doek ook nog wat stof af hier en daar en veegt zich tenslotte er mee om het gezicht)* Zo, daar frist de boel van op. Ik heb een hekel aan rommel.

TANTE KO: *(Helm op en dikke jas aan. Komt op met bos bloemen)* Dag Rinus. Ben je aan de schoonmaak? Nou, dat kan hier geen kwaad. Waar is Harm? Waar is de jarige?

RINUS: Dag tante Ko. Mooi dat je er bent. Harm komt zo. Doe je jas maar uit. Ik heb al koffie gezet. *(Haalt thermoskan onder een berg wasgoed weg. Pakt kopjes van het aanrecht en veegt ze met dezelfde vaatdoek even uit en zet ze op tafel)*

TANTE KO: *(Doet jas uit en helm af)* Ja, ik ben op de brommer. Het is anders nog wel frisjes. Je krijgt vast wel visite vandaag nu Harm vijftig is geworden. Zal ik jou dan is even helpen?

RINUS: Graag! Ik ben niet zo handig in dat bedienen.

Je komt als geroepen.

TANTE KO: Eerst dit maar eens weg. *(begint met het bij elkaar pakken van al het wasgoed en brengt het naar de mooie kamer)*
Hoe is het nou met Harm? Is hij nog zo lusteloos? Wat mankeert hem toch? Zo'n jonge kerel moet toch wat kwieker wezen.

RINUS: Ik weet het ook niet. Het lijkt soms wel of hij liefdesverdriet heeft. Hij heeft toch wat gehad met zo'n meid uit de stad. Weet je nog wel? Hij wil er niet over praten.

TANTE KO: Och ja, dat gaat wel weer over. Het is nu voorjaar. Wij moeten hem maar een beetje afleiding geven.

HARM: *(Komt op en ziet tante Ko en wil weer weggaan maar ze heeft hem al gezien en omhelst hem)*

TANTE KO: Och, Harm, mijn jochie, gefeliciteerd. *(kust hem op beide wangen)* Wat ben je toch al groot geworden. Ben je nu al vijftig? Oh, ik weet nog dat je geboren bent. Je was zo lelijk als wat. En schreeuwen! Maar je bent toch aardig bijgetrokken. Kijk eens jongen, hier ook een kado van mij. *(geeft kado en bloemen)*

HARM: Oh, bedankt tante Ko. Dat had je toch niet hoeven doen. Rinus, wil je die bloemen even op een vaas zetten? *(Rinus frommelt de bloemen in een bierglas o.i.d. Harm pakt kado uit)* Sportschoenen? Die horen zeker bij dat trainingspak. *(Kijkt van de een naar de ander)* Afgesproken werk volgens mij. Jullie willen mij wel aan het sporten hebben met z'n beiden. Nou bedankt hoor. Ik zal ze in de kast zetten.

TANTE KO: Niks in de kast zetten. Je slijt ze maar mooi af. Daar word je weer kregel van. *(Tante Ko helpt met de koffie en Rinus haalt doos gebakjes op)*

RINUS: Kijk eens, Harm, deze gebakjes heeft de bakker vanmorgen al gebracht. Wat een verrassing hè? Er zit ook een dikke roomhoorn in voor jou. Kijk maar. Tante Ko, heb je die Abraham al gezien? Kijk maar eens uit het raam. Die heb ik gemaakt voor Harm. Mooi hè?

TANTE KO: *(kijkt uit het raam)* Mooi hoor! O, het is precies Harm. De hele dag op de stoel zitten en niks doen. O kijk, je krijgt nog meer bezoek. Je broer Albert. Wat kijkt hij weer zuur.

HARM: *(schrikt)* Komt Albert er aan? Dat die op mijn verjaardag komt. Zal wel geen kado hebben. Hij is zo zuinig als wat. Heeft hij zijn vrouw ook bij zich?

TANTE KO: Ja, kijk die kakmadam eens. Berg je maar Harm. Ze kijken allebei niet al te vrolijk.

RINUS: Mijn schoonzuster is net als een wolk. Altijd als ze binnenkomt betreft de lucht. En groots! Nou Harm, je bent nog niet jarig. Oh, nee, dat ben je wel. Maar het zal wel geen polonaise worden met die twee. *(Hond blaft. Albert en Aleida op. Kijken misprijzend naar de rommel)*

ALBERT: Harm, gefeliciteerd met je verjaardag. Zo, alweer vijftig, Wat gaat de tijd toch snel. Aleida en ik waren toch in de buurt en daarom komen we even om je te feliciteren.

ALEIDA: Zwager, ook van harte gefeliciteerd met je verjaardag. Je zult wel druk geweest zijn de laatste tijd dat je geen tijd hebt gehad om de boel op te ruimen. Ook wat om zo je verjaardag te moeten vieren. Waarom heb je geen zaaltje gehuurd? *(Geeft kadootje)*

HARM: Een zaaltje huren? Het geld groeit me niet op de rug. Nou, ga maar zitten. Ko doet je wel koffie in. *(Pakt ondertussen het kado uit)* Oh, een paar zakdoeken. Komt altijd van pas. Nou, bedankt dan maar. Ook een gebakje?

ALEIDA: Nee, ik doe aan de lijn. Mag ik een kopje thee?

TANTE KO: Zakdoeken, jij? Daar gebruik je de vaatdoek toch voor. *(Lacht. Iedereen zit en heeft koffie/thee en snoept van de gebakjes. Veel gestuntel met het uit de doos pakken van de gebakjes die met een stuk keukenrol erbij gereserveerd worden)*

ALEIDA: Hebben jullie geen fatsoenlijke gebaksbordjes met vorkjes?

RINUS: *(pakt grote vork uit de la)* Hier heb je een vork.

Harm eet de roomhoorn met veel gesmeer zo uit de hand op. Aleida ergert zich blauw)

ALBERT: Harm en Rinus, we moeten eens praten. Tante Ko zal zo wel naar huis willen want er zit een bui aan de lucht en ze moet nog op de brommer.

RINUS: Tante Ko hoeft niet naar huis en die dikke bui zit hier aan tafel. Als je wat te overleggen hebt dan kan dat wel met tante Ko er bij want dat is een best mens en die weet alles van ons. Niet waar tante Ko?

TANTE KO: Geen trammelant jongens. Ik zal zo wel even de beste kamer hiernaast opruimen, dan kun je daar vanavond zitten als de buren komt. Ik zal je hond ook even een gebakje geven. Dat beest heeft ook feest. *(af)*

ALEIDA: De hond een gebakje? Het moet toch niet gekker worden. Geen wonder dat het hier bergaf gaat.

ALBERT: Harm, Rinus, we moeten eens praten. Ik ben pas bij de boekhouder geweest en het gaat niet goed met de boerderij. Daar kijken jullie niet van op, denk ik?

ALEIDA: Het is altijd hetzelfde liedje.

HARM: Moet jij tante Ko niet helpen?

ALBERT: Jullie gaan nu eenmaal niet met de tijd mee. Geen investering, geen vooruitgang. Op het erf is het een bende. Er moet hier dringend wat gebeuren anders verkoop ik de boel.

RINUS: Je verkoopt niks. De boerderij is van ons alle drie. Dat hebben vader en moeder zo gewild. De drie gebroeders. Weet je nog?

HARM: En wij gaan echt wel met onze tijd mee. Wij doen nu alles biologisch.

ALEIDA: Biologisch! Ja, ja, De luizen zijn hier de baas. Het lijkt hier wel een kringloopbedrijf. Alles tweedehands.

ALBERT: Nou moeten jullie eens even goed luisteren. Mijn geduld is op. Van alles hebben jullie geprobeerd. Eerst melkvee, dan mestvee, dan kippen, kalveren, geiten, pony's. Het levert niks op. Alleen maar verlies. En die biologische groente is ook niet veel meer dan een paar kistjes sla en snijbonen aan de weg. Gelukkig heb ik mijn eigen bedrijf dat zeer succesvol is maar ik pas ervoor om voor jullie schulden op te draaien. Ik geef jullie nog één kans.

HARM: Mooie verjaardag! Wat een gezeur. Wat wil je dan, dat wij zo'n varkensflat bouwen? Kom nou. En jullie beiden moeten niet overdrijven. Onze SRV camping doet het best. De hele zomer vol.

TANTE KO: (*Komt langs met ragebol, emmers enz*) Wat is het hier gezellig! (*zingt*) O, wat zijn we heden blij, Harrem is jarig, Harrem is jarig. (*af*)

RINUS: Wij redden ons best. Wij leven sober. (*neemt nog een gebakje*) Wij hebben geen last van grootsigheid zoals jullie. Wij doen niet altijd met de laatste mode mee. Geen breedbeeldtelevisie, geen luxe auto, geen vakanties. Voor ons hoeft het niet anders hoor. Wij zijn best tevreden. Maar euh.....wat heb je dan voor idee?

ALEIDA: Albert zit nu eenmaal helemaal in de business. Hij is zeer up to date in de zakelijke wereld. Op de golfbaan ontmoet hij mensen van allure van allerlei verschillende markten. Laat het maar aan Albert over. Hij barst van de ideeën en hij heeft een goede neus voor succesvol ondernemen. (*Kijkt uit het raam*) Oh, ik zie de postbode. Die brengt vast wel kaartjes voor de jarige. Enig! Ik zal ze even ophalen. (*af*) Albert, jij doet mijn idee wel even uit de doeken, hè?

ALBERT: Kaartjes? Rekeningen zal ze bedoelen. Vertel mij wat. Jongens luister! De enige kans die jullie nog hebben om dit bedrijf rendabel te maken is dat we er een zorgboerderij van maken. Dat

is helemaal van deze tijd. Ik heb ook nog gedacht aan naschoolse opvang maar dat wordt sowieso niks met al die rommel hier.

HARM: Een zorgboerderij? Wat is dat nou weer? Wij hebben zo al zorgen zat.

ALBERT: Een zorgboerderij is een soort nevenfunctie van het moderne agrarische bedrijf. Je maakt dan gebruik van je ruimte en landelijke omgeving om mensen op te vangen die in zekere mate therapeutisch beziggehouden moeten worden. Ik heb gesprekken gevoerd met verschillende instanties. Er is veel behoefte aan dagopvang voor ouderen. De vergrijzing weet je wel. Ook de reclassering heeft belangstelling.

RINUS: (*Schenkt nog eens koffie in*) Allerlei vreemde lui hier over de vloer? Hebben wij daar wel genoeg ruimte voor?

ALBERT: Als jullie eerst eens opruimen is er ruimte zat. Je hoeft verder die mensen alleen maar bezig te houden. Aan het werk zetten. Ze kunnen de groentetuin onderhouden. Ze kunnen voor de dieren zorgen.

HARM: En afwassen en zo, en eten koken? Het lijkt me wel wat.

ALEIDA: (*op*) Goh, dat jullie nou ook zo'n Abraham in de tuin hebben. Wat ordinair. Kijk eens Harm, hier is de post. Wel drie kaartjes! Heb je soms een nieuwe vriendin?

RINUS: Ha, ha, een vriendin. De laatste vriendin van Harm heeft hem zoveel geld gekost. De liefde was voorbij zo gauw het geld op was.

ALBERT: Ja, en die is er ook nog met het antieke horloge van grootvader vandoor gegaan. Zogenaamd om het te laten taxeren bij Kunst en Kitsch. Nooit weer wat van weer gezien. Kijk maar uit met die vrouwen.

HARM: Dat valt nog wel mee hoor. Ze had gewoon wat problemen. Je moet niet overdrijven. Je was gewoon jaloers Rinus. Ik heb met Nieuwjaar nog een kaartje van haar gehad.

RINUS: Hij kijkt nu elke week naar Kunst en Kitsch. Maar ze is er nog steeds niet voor geweest.

ALEIDA: Je was zo verliefd als een puber. Het was niet om aan te zien.

ALBERT: Laten we het daar maar helemaal niet meer over hebben. Jongens, dit is echt jullie laatste kans. Ik kan dit snel voor jullie regelen. Er is grote behoefte aan opvang voor euh.....nou ja, laat ik het zo zeggen, opvang voor de meer problematische zorg behoevenden. Mensen die niet overal terecht kunnen. Mensen die.....

HARM: Nou, Rinus en ik zullen het er eens over hebben. Wij zijn best flexibel hoor.

ALEIDA: En vergeet niet dat ik als directrice van zorgcentrum De Geranium jullie kan voorzien van ouderen die behoefte hebben aan dergelijke opvang. Daar hebben wij nog wel een mooi potje voor en zo blijft het geld ook in de familie. Strak plan hè?

RINUS: Jullie zien het helemaal zitten hè? Wat daar nu weer achter zit. Maar goed, wij zijn niet te beroerd om wat nieuws aan te pakken.

TANTE KO: Zo, de kamer is al zowat op orde. Nog even met de stofzuiger er door en dan maak ik nog even lekkere hapjes voor jullie, dan kun je vanavond de visite ontvangen. Je hebt toch wel van alles in huis?

RINUS: Jazeker, ik ben naar de buurtsuper geweest. Ik heb leverworst gekocht. Kaas, augurken, boterhamworst, droge worst en zoute pinda's. En de kippen hebben goed eieren gelegd.

ALEIDA: Wat ouderwets. Ik heb laatst met mijn verjaardag een High Tea gegeven. Dat is helemaal in.

HARM: (*Staat op*) Dat is nu echt wat voor jou, al die liflafjes. Maar je doet maar. Het is mij allemaal best. High Tea, een zorgboerderij. Je bekijkt het maar. Ik ga zo nog even een tukje doen want vanavond wordt het vast laat met de burens op visite.

ALBERT: (*geprikkelde*) Nee, je blijft hier. Tukjes overdag is iets voor bejaarden. Wij moeten er zo weer vandoor. Ik heb nog een belangrijke vergadering. Ik kom deze week nog weer om te horen wat jullie beslist hebben. Een zorgboerderij is iets wat hier best zou kunnen aanslaan als jullie tenminste meewerken. Denk er wel aan dat dit jullie laatste kans is. Als er niet meer geld binnenkomt wordt de boel verkocht en moeten jullie maar een baan zoeken. (*Staat op*) Ik hoor nog van jullie. Een prettige dag verder. Kom Aleida, ga je mee? (*af*)

RINUS: Werk zoeken? Wij hebben werk zat. En wie wil ons hebben? Wij hebben helemaal geen diploma's.

TANTE KO: (*Snijdt stukjes kaas af*) Dat ze daar nou op jou verjaardag mee aan komen. Maar zonder gekheid jongens. Ik denk dat ze wel gelijk hebben. En zo'n zorgboerderij lijkt me wel een goed idee. Ik wil jullie daar best wel mee helpen. Lijkt me mooi werk.

HARM: Wat wil je dan doen met die oudjes?

TANTE KO: Rinus, je zei net dat jullie geen diploma's hadden. Nou, dat kun je alsnog wel doen. Een mens kan altijd een cursus of opleiding volgen, hoor. Je bent nooit te oud om te leren. Als je maar wilt. Vroeger mocht ik ook niet doorleren want ik moest direct na de lagere school geld verdienen. Maar nu heb ik pas een hele mooie cursus gevolgd.

RINUS: (*snoept van de kaas*) Nou, wat dan? Een computercursus?

TANTE KO: (*gaat zitten*) Nee, dat kan ik allang. (*trots*) Nee jongens, ik ben sinds kort gediplomeerd therapeute. Ik heb een cursus voetzoolreflextherapie gedaan.

Daar kan ik die oude mensen mooi mee voorthelven hier. Dat is overal goed voor.

HARM: Wat is dat nu weer? Voetfietsflexzooltherapie.

TANTE KO: Weet je niet wat dat is? Nou, ik zal het wel eens even demonstreren. (*stroopt de mouwen op*) Doe de sokken mar eens uit. Je krijgt een gratis behandeling van mij vanwege je verjaardag

HARM: Ikke?

TANTE KO: Ja, kom maar eens hier. Ga maar op de bank liggen. Vooruit! Kijk op je voetzolen heb je allemaal drukpunten. As ik dan op de goede plekken druk knap je daar ergens anders van op. (*Pakt hem stevig beet en dwingt hem min of meer op de bank. Hij stribbelt tegen*) Zo, nou die sokken uit. Je kunt aan de voetzolen van iemand zien of hij goed in zijn vel zit. (*Schrikt*) Maar Harm, jongen, wat heb jij een smerige voeten! Ik kan je voetzolen haast helemaal niet zien. Die moeten eerst gewassen worden.

RINUS: Hier, de vaatdoek.

TANTE KO: Niks geen vaatdoek. Je moet je schamen. Je doet alles met die vaatdoek.

HARM: (*Kijkt naar zijn voeten*) Zijn die smerig? Dat valt nog wel mee. Ik heb ze met de Kerstdagen nog gewassen. Ik was altijd met de Kerstdagen mijn voeten. Nodig of niet.

TANTE KO: Je gaat je voeten eerst maar eens wassen. Zo wordt het niks. Ga maar eens goed onder de douche. Je krijgt toch nog visite? Knap je maar eens goed op. En als jullie straks aan de gang gaan met die zorgboerderij moet je ook schoon en fris wezen. Je zit dan per slot van rekening in de zorg.

RINUS: Ja, de thuiszorg. (*staat op*) Nou, ik ga maar eens naar buiten. Ik zal eens kijken wat onze cliënten straks voor werk kunnen doen. (*draait zich om bij de deur*) Ik ga een bedrijfsplan maken. Ja, dat doe ik.

HARM: Dan zal ik maar is in de douche gaan. Ik merk al wel, er komen hier grote veranderingen. En daar hou ik niet van. (*draait zich om bij de deur.*) Waar zijn mijn kaarten eigenlijk die net bij de post waren? O, hier. Die zal ik eens rustig bekijken. (*af*) (*tante Ko gaat ook af met de kaas. Even is het toneel leeg*)

ALBERT: (*weer op met projectontwikkelaar Mark van de Berg*) Dat ik je nou net hier tref kerel. Ik zag je rondrijden. Wat toevallig zeg. Kan ik je ergens mee helpen?

MARK: Ja zeg, heel toevallig. Ja, ik kijk hier wat rond in de buurt. Altijd op scherp voor nieuwe projecten natuurlijk. Ik werk nu bij 'Napoleon' Projectontwikkelaars BV. Heel dynamisch bedrijf. Moet je luisteren, ik ben hier namelijk in opdracht van de golfclub 'Black Money' uit Muntstad. Ze willen graag een nieuwe golfbaan aanleggen in een mooie landelijke omgeving. Weet jij hier niet wat te koop? Het is hier prachtig. Ben je hier bekend?

ALBERT: *(Kijkt om de deur om te zien of zijn broers er niet aankomen)* Jazeker ben ik hier bekend. Dus je werkt bij Napoleon. Heel gerenommeerd bedrijf, niet? Interessant zeg, en een nieuwe golfbaan nog wel. *(slaat hem op de schouder)* Kunnen we hier samen nog eens een balletje slaan, ha, ha.

MARK: Zeker kerel. *(Vouwt kaart uit op tafel)* Kijk hier heb ik een gedetailleerde kaart van de omgeving. Jammer dat hier net deze boerderij staat maar hij ziet er niet al te rendabel uit en de natuur is prachtig. Zal wel beschermd zijn helaas. Maar ik zie hier wel mogelijkheden. Kijk, die SVR camping zou kunnen blijven maar liever hebben we natuurlijk een bungalowpark met luxe resorts. En dan leggen we hier een parkeerplaats en....

ALBERT: *(enthousiast)* Ziet er geweldig uit, zeg. Mark, kerel, je treft het. Je zult het misschien niet geloven maar ik ben mede eigenaar van deze boerderij. Mijn twee broers doen hier het werk maar ze bakken er weinig van. Dat sappelt maar voort met de ene mislukking na de ander. De hele zaak hier is al jaren een blok aan mijn been. Je weet dat ik op het gebied van zaken heel anders in elkaar zit. Ik grijp elke kans. Ik denk in kansen maar mijn broers laten alle kansen voorbijgaan. Ze begrijpen de dynamiek van deze tijd niet.

MARK: Interessant zeg! Maar je broers zijn natuurlijk heel gehecht aan deze plek. Dat heb je met die boeren. En ze zijn misschien ook niet zo jong meer. Dan kan het soms nog een heel klus zijn om ze uit te kopen.

ALBERT: Ik ben zo blij dat ik je nou net hier tref. *(kijkt steeds of er niet iemand aankomt)* Kijk, mijn broers starten hier binnenkort, op mijn aandringen, met een zorgboerderij. Ik geef ze nog een kans om uit de rode cijfers te komen. Mislukt dit experiment ook dan trek ik mijn handen ervan af.

MARK: Nou een zorgboerderij is nog zo gek niet. Echt iets van deze tijd. Dat zou best nog wel eens kunnen aanslaan. Rijk wordt je er niet van natuurlijk maar.....

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto